

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ



Η Αμμοχώστος ήταν η πόλη η οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε ο παππούς μου μέχρι τα 16 του. Ήταν αρχαία πόλη ονομαζόταν Σαλαμίνα, αργότερα Χρυσόπη και Χοσιόστια. Το όνομα Αμμοχώστος σημαίνει γλυκιά στην άμμο. Ο παππούς μου γούσε στην περιοχή Στροβίλλια.



Η πόλη φημιόταν για τα αμύγδαλα της και τα εσπεριδοειδή. Ήδη περισσότερο ήταν γακουσκή για τις υπέροχες παραλίες και θαλάσσιες της. Τα γλυκιά της πόλης ήταν από τα καλύτερα γλυκιά της Κύπρου. Ήθε παρα πόνη αξιοθέατα και ερηώσε παρα ποηούς τουριώτες, διάσημους και μη. Η μεγαλύτερη γιορτή της πόλης ήταν η γιορτή του πορτοκαλιού της και γιμώτα για τα πορτοκαλιά της. Η εκδήλωση του Αγίου Μιχαήλου, η αρχαία Σαλαμίνα, τα ζείγη της Αμμοχώστου, η προμαγώνες και ο αρθαιολογικός γώφος της Σακώλης είναι κάποια από τα ποηά αξιοθέατα της Αμμοχώστου. Το σπίτι του παππού μου είχε μεγάλο κήπο με διάφορα δέντρα, και όλη η γειτοία ήταν συγγενείς. Από ιστορίες που άκουσα από την οικογένεια μου είναι ότι η Αμμοχώστος δεν είναι μόνο οι πολυκατοικίες και τα ξενοδοχεία, είναι η ιστορία της και ποσο είναι ρόλο στην ορθση του ποητισμού και των γραμμάτων της ορθση της Κίπρου.



ονομασία του χωριού «Νέτα» - Νέτα Αιγίου



ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΝΕΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΩΡΙΟ ΑΛΑΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ



Το Σχολείο του χωριού Νέτα

Η Νέτα είναι χωριό της επαρχίας Αιτωλοακαρνανίας στη χερσόνησο της Καρπατίας, στα 61 χιλιόμετρα βορειοανατολικά της πόλης Αιτωλικού. Βρίσκεται στην καταχρησμένη παραλία της Κίψου από το 1974, από τα τουρκικά στρατεύματα της εισβολής. Στα όρια του χωριού είναι τα κρατικά δάση Ισόκος και Ζορράς. Γειτονικά χωριά είναι ο Βαθύλακας, Άγιος Σωμίων, Λιθόρυγχια και το Λεονόρισσο.

Το όνομα της προέρχεται από τον πρώτο οικιστή της που ήταν Φράγκος και ονομαζόταν Νέτας. Το 1976 Τουρκοποιήθηκε το όνομα της Νέτας σε Τσαλιτζα που σημαίνει Πετρώδης Τοποθεσία.

Η Νέτα είναι κτισμένη σε μέσο υψόμετρο 125 μέτρων και το τοπίο της έχει μια γενική κλίση προς τη θάλασσα.

Το 1977 οι κάτοικοι ήταν 205. Σηγουρευμένα 88 άνδρες και 117 γυναίκες. Μετά την τουρκική εισβολή του καλοκαιριού του 1974, οι περισσότεροι από τους κάτοικους είχαν παραμείνει στη Νέτα και είχαν εγκλωβιστεί. Ήταν 172 κάτοικοι τον Οκτώβριο του 1975.

Λειτουργούσε Δημοτικό Σχολείο πριν την τουρκική εισβολή στην Κοινότητα. Το Δημοτικό Σχολείο του χωριού είχε επαναλειτουργήσει στις 20.3.1976, για σύντομο διάστημα.

Όλα οι κάτοικοι του χωριού διασχίστηκαν από τους Τούρκους τον Αύγουστο του 1976. Στη Νέτα μεταφέρθηκαν για κατοίκηση 100 Τουρκοκύπρια κάτοικοι χωριού της επαρχίας Λεμεσού. Αργότερα μεταφέρθηκαν και πολλοί έποικοι από την Τουρκία.

Οι ασχολίες των κατοίκων ήταν η Γεωργία και η Κτηνοτροφία. Στην περιοχή καλλιεργούνταν, λάδι, χαρουπιές, καπνός, σιτηρά και παράγονταν ζωικά και υψόστασιακά. Η κτηνοτροφία ήταν ανεπτυγμένη. Το 1977 εκπαίδονταν από 44 κτηνοτρόφους 1.395 πρόβατα, 288 κατσίκες, 9 βόδια και 921

Η εκκλησία του χωριού είναι αφιερωμένη στην Παναγία Γαρμπακή και είναι κτίσμα του 18ου αιώνα. Στα θεμέλια της εκκλησίας υπήρχε Αγίασμα. Η εκκλησία αυτή είναι νεότερη, ενώ το ανάκλιμα της που βρίσκεται σε σπήλαιο κάτω από την εκκλησία, δηλ μόνο στέρεστε, αλλά έγινε φυλά Περιστερών

Μια μυσταγωγική εκκλησία, αφιερωμένη στον Άγιο Σέργιο και Βάσχο, βρίσκεται 3 χιλιόμετρα ανατολικά του χωριού. Οι τοιχογραφίες που υπήρχαν στην εκκλησία καταστράφηκαν από τους Τούρκους.

Στη γύρω περιοχή έχουν ανεπτυχθεί ερευνά αρχαίου νερού και έχουν αρχαιολογικών έργων που πραγματοποιούνται στη Μέση και Υστερή Εποχή του Χαλκού.

Στα ανατολικά του χωριού, έχουν βρεθεί 2 κεφάλια αγάλματα.

Το σπίτι του παππού μου ήταν φτωχικό και ημιόλογο. Είχε κήπο μπροστά και πίσω με λεμονόδεντρα και πορτοκαλιές. Αποτελείτο από δυο υπνοδωμάτια, ένα σαλόνι, μια κουζίνα και ένα αποχωρητήριο.

Εκεί ο παππός μου ξεκίνησε την δική του οικογένεια. Πρόλαβε να αποκτήσει το πρώτο του παιδί, όταν έγινε η εισβολή. Φεύγοντας από εκεί πήγε μαζί του μόνο την οικογένειά του και τις αναμνήσεις του. Αφήνοντας πίσω ολοκληρωθείς Κόσμος Ζωής και Ύλη του την Περιοχή με την Ελπίδα της Επιστροφής.

Από εκείνη την Μαύρη Μέρα πέρασαν 50 Χρόνια Καρτερικότητας και Ελπίδας

Και στις στιγμές εκείνες τον παππού μου να λέει με τρυφερότητα στην φωνή του: «Όταν θα έρθει εκείνη μέρα που θα πάμε πίσω στο σπίτι μας θα αυτό, θα εκείνο...»

Η Τρυφερότητα και η Πίστη του Παππού μου, ότι μια μέρα θα Επιστρέψουν στα χωριά τους, μόνο θαυμαστά μου γεννά!

Ευχή μου, είναι να έρθει εκείνη η Μέρα της Επιστροφής! Όπου θα μπορώ Επιτέλους να καθίσω με τον Παππού μου και να ακούω τις ιστορίες του σε Εκείνο τον Λεμονόκηπο της Νέτας!



Βαθύλακας, Επαρχία Αιτωλικού



Η εκκλησία του χωριού Νέτα



Ανάκλιμα της εκκλησίας



50 χρόνια από την τουρκική εισβολή 1974 - 2024

ΚΕΡΥΝΑΙΑ



Τον Ιούλιο του 1974
 στα πλαίσια των εθελοντικών
 επιχειρήσεων της ταρτοκίας
 ειδικής στην κίνηση Κερύνια
 υλοποιήθη από τα ταρτοκία
 εθελοντικά, ενώ οι εθελ-
 ονταριστές κατόπιστο εθελοντικά
 στα πλαίσια γενικότερης από
 τις ημερίδες τους και κατέλασαν
 ως προσοχίες στο εθελοντικό
 κίνημα του νομού. Από το 1983
 εθελοντικά de facto από τα
 ταρτοκία εθελοντικά κατόπιστο
 και την υλοποίησιν διοικήσιν των
 κατεχομένων και ανήκει στην
 εθελοντική Γαίονε.

Η Κερύνια
 είναι παραθαλάσσιο
 χωριό της Κύπρου
 που βρίσκεται
 περί τα μέρη της
 βόρειας ακτής της.
 Αποτελεί ορεινό
 της ακτής της εθελοντικής
 που ταρτοκία και
 τα εθελοντικά κίνημα
 τα μέλη της εθελοντικής
 των «εθελοντικών»
 εθελοντικών και
 το μεγαλύτερο μέρος
 της εθελοντικής του
 Πεντακλήτου.



FREE
CYPRUS



ΠΗΓΗ
ΑΜΜΟΧΩ-
ΣΤΟΥ



Πηγή Αμμοχώστου

βρίσκεται στην περιοχή της Μεσοορίας, είκοσιτέσσερα χιλιόμετρα βορειοδυτικά της πόλης της Αμμοχώστου. Από το 1974 είναι κατεχόμενη από την

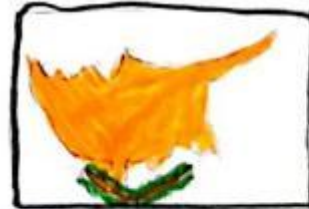
Βασιική απισχόληση των κατοίκων είναι η κτηνοτροφία και η γεωργία όπου

Το χωριό συνδέεται βορειοδυτικά με το Λευκόνειο, βορειοανατολικά με το χωριό Μηλιά, νότια με την Περιστερώνα και νοτιοανατολικά με το χωριό Μαράθα.

Από το 1881 μέχρι το 1973 το χωριό είχε συνεχή πληθυσμιακή αύξηση. Η Πηγή

Σε μεσαιωνικές πηγές αναφέρεται μόνο της Περιστερώνα και πως η Πηγή δημιουργήθηκε αργότερα ως χωριστός οικισμός από Έλληνες κατοίκους της Περιστερώνας οι οποίοι εκτοπίστηκαν όταν εγκαταστάθηκαν εκεί Τούρκοι. Αυτό εξηγεί και το γεγονός ότι η Πηγή ήταν ελληνικό χωριό ενώ η Περιστερώνα μεικτό με 507 Έλληνες και 186 Τούρκους το

Με τη τουρκική εισβολή το καλοκαίρι του 1974 και την προσφυγοποίηση των κατοίκων του χωριού, στην Πηγή μεταφέρθηκαν και εγκαταστάθηκαν το 1975 οι

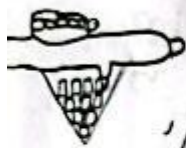


Δεν ζεχνώ το σπίτι μου



Άκουσα τις βόμβες που έπεσαν

Ήσδα αεροπλάνα να πετάνε από πάνω μας
Άκουσα τους πυροβολισμούς που πέτυχαν



Αναρωτήθηκα τι συμβαίνει γύρω μας

Ήσδα τους πανικοβλημένους ανθρώπους που έτρεχαν

Έρχομαι για τελευταία φορά το σπίτι μας

Ήσδα την γη μου να τρέχει

Έρχομαι για τελευταία φορά την κούκλα μας

Αναρωτήθηκα γιατί συμβαίνει σε εμάς

Ήσδα στεναχώρια και γύμνα.

